
Tykocin, st. 40, gm. loco, woj. białostockie, AZP 36-83/35

Informator Archeologiczny : badania 32, 289

1998

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach
dozwolonego użytku.

Tarnów, gm. *loco*, woj. tarnowskie - patrz: późne średniowiecze

Trzemeszno, zespół poklasztorny kanoników regularnych, gm. *loco*, woj. bydgoskie, AZP 49-36/- - patrz: późne średniowiecze

TYKOCIN, st. 40, gm. *loco*, woj. białostockie, AZP 36-83/35

- podziemny korytarz ewakuacyjny (?) z okresu nowożytnego (XVI-XVII w.)

Ratownicze badania wykopaliskowe, przeprowadzone w dniach od 24 sierpnia do 12 września, przez mgr Urszulę Stankiewicz (Państwowe Muzeum w Białymstoku). Finansowane przez Urząd Wojewódzki w Białymstoku. Przebadano powierzchnię 23,3 m².

W trakcie inwestycyjnych prac ziemnych, w pasie jezdni ul. Poświętnej, na głębokości 0,90 m od powierzchni, odsłonięto fragment ceglanych podziemi o sklepieniu półkolistym.

Badania wykopaliskowe poprzedzono wykonaniem odwiertów archeologicznych. Założono dwa wykopy, na wyznaczonej linii przebiegu budowli. Wykop nr 1 (o powierzchni 20 m²) usytuowano na stoku skarpy nadnarwiańskiej, w odległości około 5 m od lewego brzegu rzeki, drugi zaś (o powierzchni 3,3 m²) w odległości około 37 m na północ od wykopów inwestycyjnych.

W pierwszym wykopie na głębokości 1,5 m odsłonięto zachowane szczątkowo dwie ściany korytarza oraz wylot, od strony rzeki zabezpieczony palami wbitymi po trzy przy każdej ze ścian. Mury ścian zachowane są do wysokości 0,70 m, grubość muru: od 0,42 do 0,50 m. Cegły ze słabo czytelnymi śladami bruzdowania, o wymiarach: 63 - 77 mm x 132 - 140 mm x 278 - 288 mm, łączone zaprawą wapienną.

Wypełnisko korytarza od strona wylotu tworzyły kamienie narzutowe, średniej wielkości. W partii przydennej wystąpiła warstwa ciemnoszarej, piaszczystej ziemi o znacznej zawartości szczątków organicznych oraz jasnożółty piasek rzeczny.

Materiał zabytkowy związany z konstrukcją, zarejestrowano wyłącznie w partii wylotu korytarza oraz na odcinku dwóch pierwszych metrów wnętrza budowli. Były to: fragmenty szkła naczyniowego, fragmenty naczyń glinianych, ułamki kafli naczyniowych i płytowych, strzępy odzieży skórzanej, przedmioty żelazne oraz kilka monet.

W wykopie drugim uchwycono jedną ze ścian korytarza oraz fragment niemal płaskiego dna, wyłożonego ceglami, układanymi „wozówkowo” na „sztorc” bez spoiwa.

Wypełnisko tej części (zniszczonego wcześniejszymi pracami ziemnymi) korytarza, tworzyła warstwa ciemnobrunatnej ziemi ogrodowej. Materiału zabytkowego nie znaleziono.

Analiza układu stratygraficznego pozwoliła na stwierdzenie, iż konstrukcja została wymurowana we wcześniej wykopanym otwartym rowie a następnie przysypana ziemią. Część korytarza prawdopodobnie została celowo zniszczona, a wlot (wylot?) od strony rzeki zasypany kamieniami.

Czytelny w tym miejscu poziom warstwy destrukcyjnej, wstępnie datowano na 2 połowę XVIII w.

Materiały i dokumentacja znajdują się w Państwowym Muzeum w Białymstoku i w PSOZ w Białymstoku.

Badania będą kontynuowane.

WAŁBRZYCH-Rynek, gm. *loco*, woj. wałbrzyskie, AZP 87-21

- rynek średniowiecznego miasta

Ratownicze badania wykopaliskowe, przeprowadzone w okresie od listopada 1997 roku do końca 1998 roku, kierowane przez dr. Krzysztofa Jaworskiego (Instytut Archeologii Uniwersytetu Wrocławskiego). W badaniach brała udział mgr Barbara Krukiewicz oraz uczestniczyła grupa studentów archeologii z Uniwersytetu Wrocławskiego. Badania Finansowane przez Wydziału Inwestycji i Zamówień Urzędu Miejskiego w Wałbrzychu.